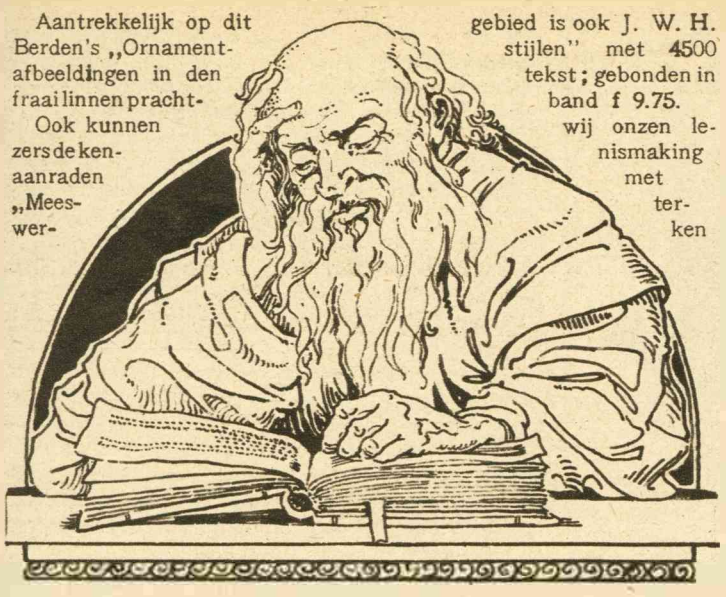

Aantrekkelijk op dit gebied is ook J. W. H. Berden's „Ornament-stijlen" met 4500 afbeeldingen in den tekst; gebonden in fraai linnen pracht-band f 9.75. Ook kunnen wij onzen lezers de kennismaking met aanraden ter-„Meesken der Kleuren-photografie", 100 pracht-opnamen in natuurlijke kleuren. Compleet in 12 afleveringen tezamen f 15.—.

Voor wie meer van het (voor een ieder bevattelijke) wetenschappelijke boek houden, zij hier gewezen op „Het Boek der 1000 Wonderen" door Fürst en Moszkowski: een merkwaardige verzameling van werkelijke en schijnbare wonderen, uit de menschen- en dierenwereld, de natuur-, schei- en rekenkunde, de mystiek, de bouwkunst, de astronomie, de techniek, de schoonheid, de verbeeldingen, en nog zooveel meer. Een fameus leerzaam, diepernstig, en tevens... vermakelijk boek is dit; lectuur voor een ieder, die om beurten zich diep verbazen, en buitengewoon vermaken en bij dat alles ook nog een rijkdom van kennis wil opdoen.

Ook noemen wij op wetenschappelijk terrein hier nog „De Wonderen der Wereld", een prachtboek over de kunstwerken der natuur en der beschavingen, zooals men die in alle werelddeelen vindt; een heerlijk werk met wel duizend illustraties; ook „De Wonderen van het Heelal", een met ook wel duizend afbeeldingen versierd en verduidelijkt prachtwerk over wat het planten- en dierenrijk aan schoons en bewonderenswaardigs bevat.... — En na de wetenschap, de schoone letteren! Is er een edeler verstrooiing in deze zorgelijke tijden denkbaar dan zich te verdiepen in „Shakespeare's machtige scheppingen, die op zoo'n uitmuntende

Het uiterlijk aanzicht van het wetenschappelijk werk „De Wonderen van het Heelal".

wijze door Dr. L. A. J. Burgersdijk vertaald zijn voor het Nederlandsche volk?

Of — om meer moderne geestesproducten te noemen, — is er een nobeler genot denkbaar dan het lezen der groote Skandinavische schrijvers — Arne en Hulda Garborg, Geyerstamm, Karin Michaëlis, Ewald, enz. — die allen in Nederlandsche vertaling verschijnen, in goedkoope deeltjes der „Scandinavische bibliotheek" onder redactie van Prof. Dr. H. Logeman?

En — om eens uitstekende lectuur voor jonge meisjes en jonge vrouwen te noemen — kent ge „Game and Set", den frisschen, boeienden roman vol humor van Cissy van Marxveldt?

Kent ge de boeken voor uw jongens en meisjes uit de „Stichtsche Bibliotheek" onder redactie van A. M. de Jong, een alleraardigste lectuur voor het jeugdige volkje?

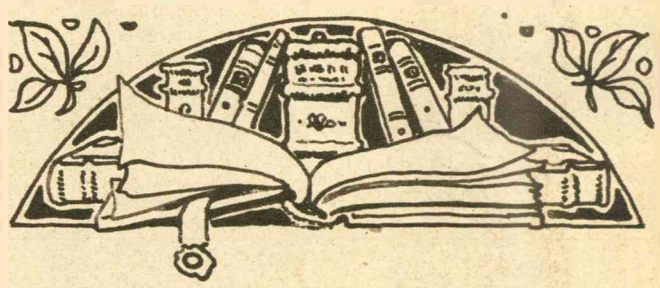
En wat de tijdschriften aangaat, weet u wel, dat de „Revue de Hollande" U voor den jaarprijs van slechts f 14.—, dat is dus goedkooper dan de andere groote letterkundige maandbladen, een rijkdom van litteraire artikelen, novellen, enz. van schrijvers van den eersten rang biedt?...

Maar laat ons ophouden met U bepaalde boeken te noemen; wij wilden slechts uw aandacht vestigen op eenige werken waarvan wij de goede hoedanigheden bij ervaring kennen.

Wat wij echter voornamelijk met ons artikel beoogden, is: U op te wekken om U de middelen te verschaffen, die U genot en verstrooiing kunnen geven, in deze moeilijke tijden, en welke U tevens een schat van kennis kunnen bijbrengen, d.i. een geluk voor heel uw verdere leven.

Verschaf u dus boeken, waar en wanneer ge maar eenigszins kunt; een goed boek is een goed vriend, en in dagen van nood en beproeving als deze zijn, heeft de mensch zoo'n behoefte aan goede vrienden... vooral aan zulke, die hem leeren, verpoozen en opbeuren.

KYF-KYF.

De Huwelijksadvertentie

HUWELIJK.

Een heer met een goede positie, zoekt langs dezen weg in kennis te komen met 'n jonge dame, aardig van uiterlijk, zacht van karakter, om na wederzijdsch goedvinden een huwelijk aan te gaan. Brieven liefst met portret onder motto „con amore" aan 't bureau van dit blad. Geheimhouding verzekerd.

Zóó kon het wel, dacht Karel Velt, terwijl hij met de pen nog eens het geschrevene doorliep, — ik zou nog „van goeden huize" bij dat „Heer" kunnen zetten, maar „Heer" zegt eigenlijk ook genoeg; een Heer van kwàden huize is geen heer.

..... Godsdienst zet ik er ook niet bij, leeftijd ook niet,.. dat maakt het aantal sollicitanten en dus de keus grooter. Zóó..... — En hij legde de pen neer, vouwde het briefje, stak het in zijn zak. Daarna ging hij in de alkoof zijn overjas even aanschieten, en zette zijn hoed op. Hij had de hand al aan den gaskraan om het licht uit te draaien, maar aarzelde even, liet de hand zakken, en keek de huurkamer eens rond.

— Dat ik het zoo lang in dit kille vrijgezellen-hok heb kunnen uithouden.... het is me een raadsel.... Neen, ik ben blij, dat ik toch eindelijk maar besloten ben....

Nu draaide hij het licht uit. — Brrr! deed hij, — wat een ellendig donker; zòò donker kan het alleen in de kamer van een vrijgezel zijn,.... zoo donker, en zoo doodsch..... maar het ergste is voorbij. Aan mij zal het niet leggen of licht, liefde en leven doen hier al heel gauw hun intrede. Gelukkig, gelukkig, mijn jonggezellenbestaan is op een oor na gevild..... — Zoo mijmerend, vol hoop en zoet verlangen, kuierde hij de trap af, en sloeg daarna den weg in naar het bureau van het dagblad.

— Het is misschien, zoo mijmerde hij, voor de laatste maal in mijn leven, dat ik alleen 's avonds over straat loop.

Misschien ben ik morgenavond al met mijn toekomstige vrouw op het pad.....

Den volgenden avond was hij nog alleen. Betrekkelijk dan. Want vóór hem op tafel lag een achttal fotografieën van dames. Hij had ze tot in den treure bekeken, maar geen van die gezichten kon hem bekoren. Als ze dàt een aardig uiterlijk noemen, hoonde hij, dan hoef je niet te vragen of ze er verstand van hebben,... die menschen zullen van een zacht karakter ook wel een raar idee hebben. Ik pas.... De begeleidende brieven stonden hem al evenmin aan als de portretten. Geeneen had er een loopend handschrift. Het waren allemaal hanepooten, eerlijk gezegd... alleen één briefje beviel hem. Maar daar was geen portretbij. Eeuwig jammer. .... Het briefje was zoo keurig netjes geschreven, dunne ophalen en dikke neerhalen, en er waren, voor zoover hij kon nagaan, weinig spelfouten in. Ook de manier om zich uit te drukken was netjes, zedig, daar ging niets van af. Ze gaf ook geen adres op; hij moest maar aan de kiosk op het Koningsplein schrijven aan Mej. Van Heek, maar zij heette niet zoo; maar dat zou hij later wel hooren, als ze elkaar persoonlijk spraken..... — Ik waag het erop, wat kan me gebeuren, besloot Karel.

En hij schreef een briefje, — dat wil zeggen hij schreef er wel vijf; want nooit vond hij het mooi genoeg voor het doel, en vier verscheurde hij er. Eindelijk was het in zijn oog bruikbaar. Hij las het over:

Mejuffrouw.

In beleefde beantwoording van uw geëerde letteren ben

OP DE NEDER-VELUWE.

Weer een aardige kiek uit onze verzameling „Gewestelijke Kleederdrachten": Een landbouwer van de Neder-Veluwe met zijn dochters op het bouwland.